

Oton Župančič:

Begunka pri zibeli.

Jezušek med trtami,
Jezušek pod oljkami,
ziblje ga Marija . . .
zlata pala je stezà
preko polja ravnega,
dete, pojva k njima.

Kdo sva tujca in odkod?
K Jezusu na božjo pot
greva spreko Soče,
in k Mariji greva, z Brd
izpod oljk in izmed trt
romarja brez koče.

K meni, k meni romarja!
Kar iskala, sta našla:
Jezusa, Marijo,
v Betlehemu sredi trt,
sredi oljk kot sredi Brd
tiho domačijo.

K meni, k meni romarja!
Kar iskala, sta našla:
bomo skup živeli,
bova skupaj sanjali,
zibelke poganjali,
si o domu peli . . .

Mati božja objema me,
Jezušek prižema te —
joj, saj smo si znanci:
midva z Brd, in onadva
s Svetе gore sta doma,
z doma vsi pregnanci . . .

Nekaj spominskega. Dir
terje na gledano - skoraj
Gregoričevi "fotii"
Le rime, "Marija" + "njene" je pa jelo deskačstvo.
Ned: 21/10/91